

מסכת מעילה

פרק ו משנה ד

נִתְן לֹז שְׂתִי פֶּרֶוֹתָה, אָמֵר לֹז, הַבָּא לִי אֲתַרְזָג, וְהַלְּדָה וְהַבָּיא לֹז
בְּפֶרֶוֹתָה אֲתַרְזָג וּבְפֶרֶוֹתָה רְמוֹן, שְׁנֵיָם מֵעַלְוָן. רַבִּי יְהוֹדָה
אָמֵר, בַּעַל הַבַּיִת לֹא מֵעַל, שֶׁהוּא אָמֵר לֹז, אֲתַרְזָג גָּדוֹל הַיִתְחַיָּה
מַבְקָשׁ וְהַבָּאתָ לִי קָטָן וְרָעָם. נִתְן לֹז דִּינְר זָהָב, אָמֵר לֹז הַבָּא לִי
חַלּוֹק, וְהַלְּדָה וְהַבָּיא לֹז בִּשְׁלֹשָׁה חַלּוֹק וּבִשְׁלֹשָׁה טְלִית, שְׁנֵיָם
מֵעַלְוָן. רַבִּי יְהוֹדָה אָמֵר, בַּעַל הַבַּיִת לֹא מֵעַל, שֶׁהוּא אָמֵר לֹז,
חַלּוֹק גָּדוֹל הַיִתְחַיָּה מַבְקָשׁ וְהַבָּאתָ לִי קָטָן וְרָעָם: